

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 36. Congregationes XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. & XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. Interlocutus Pontifex demonstratum
 A C. 1603 ibat, quod attritio & Contritio a Mo-
 lina descripta non sit alia ab ea, que
 a Concilio rejecta fuit. Iterum, vero
 disputationi sese ingerebat P. Bastida,
 Arrubalis responsa Scholasticorum ac
 præsertim Cordubæ subsidio adjuvans.
 Altera die in trigesima Congregatione
 decisum, quod Molinæ doctrina decre-
 to Sacri Concilii adversetur. Huic re-
 fus censuræ repugnabant Aquilanus &
 Bovius.

§. XXXVI.

Congregationes XXXI. XXXII.
 XXXIII. XXXIV. XXXV.
 & XXXVI.

*Acta Coro-
 nelli & Le-
 mosii Serry
 & Meyer
 l. c.*

Postmodum Clemens VIII. Congrega-
 tionem trigesimam primam ad diem
 vigesimam tertiam Junii indixerat, ubi
 de quinto dubio actum: *An bona opera
 nostra moralia, nedum bona ex genere &
 objecto, ac ex officio, & nedum semel
 omni mala circumstantia, sed e contra ve-
 sita omnibus bonis circumstantiis, non di-
 cantur bona, nec secundum Deum auctores
 naturæ & gratiæ, nec ad pietatem perti-
 nere; nisi sint facta ex motivo fidei & pi-
 tatis supernaturalis; quamvis facta sint sup-
 posita fide, & intuitu & consideratione ju-
 stitiæ Dei sceleris punientis, & beneficio-*
 rum

rum Dei miserentis, & tam copiose præ-
miantis, & præsertim consideratione bene-
ficii effusionis proprii Sanguinis in cruce
pro nobis.

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

Hanc in rem P. Arrubal oratione ad
duas horas protracta Molinam suam
defendebat, quibus tamen omnibus ab
eo allatis Lemosius opposuit, quod Mo-
lina non sine contradictione opera bona
& ex sui ratione vere pia, absque ta-
men pietatis principio seu fide elici posse
asseruit: Soluta igitur disputatione
in Congregatione trigesima secunda,
die vigesima quarta ejusdem Mensis, ex-
ceptis Aquilano & Carmelitarum Re-
gente, omnes Consultores censebant,
ejusmodi opera, de quibus in dubio propo-
sito agitur, esse opera pia, pertinentia ad
Deum autorem naturæ & gratiæ, & hanc
esse expressam doctrinam S. Augustini &
Conciliorum.

Pronuntiato hoc judicio die vigesi-
ma sexta Pontifex proximam Congrega-
tionem indixit ad sequentem ejusdem
Mensis diem, quæ tamen usque ad
diem decimam Novembris dilata fuit,
eo quod Pontifex ad declinandos æ-
stivos Romani aeris calores Tusculum,
oppidum paucis horis Roma distans ru-
ficatum ivisset, qui etiam ibidem suam
de hac controversia mentem scripto
explicavit, ac gratiæ efficacis senten-
tiam

Pegna ep.
ad Reg.
Confess.
P. Philipp.
Decor. Car-
mel. in vit.
V. P. Joan.
a Jesu Ma-
ria.
Hist. Con-
greg. l. 3. c.
Opera V. P.
Joan. in
vita tom. I.
cap. 13.

Sæc. XVII. tiam innumeris pene S. Augustini testi-
A. C. 1603. moniis confirmavit, futuris Congrega-
 tionibus expendendum relinquens, an
 ista sit doctrina S. Augustini; quippe
 Pontifex in suo Tusculano recessu mi-
 nime otiosus fuerat; sæpius enim de
 quæstionibus hucusque agitatis, ac
 præsertim de præfato scripto suo age-
 bat cum Viris oppido eruditis, ac præ-
 cipue cum Patre Joanne a Jesu Maria
 Carmelita excalceato, qui postea Or-
 dinis sui Generalis, Romæ non modo
 sanctitatis fama, sed & Scientiæ emi-
 nentia inclaruit. Tandem Pontifex in
 urbem reversus præfata die Congrega-
 tionem instituit, in qua sequentem quæ-
 stionem discutiendam proposuit: *An
 omnia, quæ Molina docet circa actus con-
 nes, qui elici possunt a libero arbitrio, si-
 mul cum his, quæ de lege scripsit, dicat
 asserat in ordine ad effectum justificationis?
 Et, an ex iis quæ de libero arbitrio & lege
 affirmat, resultet immediata, ac proxima
 vel remota præparatio ad justificationem &
 gratiam?*

Interim Pater Arrubal adversa præ-
 mebatur valetudine, in ejus autem lo-
 cum in arenam descenderunt Molinæ
 vindices P. Ferdinandus Bastida, &
 Joannes de Salas Jesuitæ. Denique altera
 die communi Censorum judicio in Con-
 gregatione trigesima quinta definitum
 est,

est, ea omnia, quæ Molina docuit de viri-
 bus naturalibus liberi arbitrii hominis con-
 stituti in statu naturæ lapsæ ad actus fidei,
 spei, dilectionis, & pænitentiae, & ordi-
 nem habere ad justificationem, & secundum
 illius doctrinam esse dispositionem proximam
 & immediatam ad gratiam prævenientem,
 mediatam vero & remotam ad justifiatio-
 nem, maxime supposita lege, quam Molina
 dixit a Deo Patre constitutam de donis gra-
 tiæ hominibus distribuendis, & hanc doctri-
 nam fuisse ab illo traditam contra Sanctos
 Patres, & Ecclesiæ definitiones.

Sæc. XVII.
 A. C. 1603.

Die autem decima octava ejusdem
 Mensis in Congregatione trigesima quin-
 ta sequens dubium agitabatur: An quod
 liberum arbitrium & gratia sint duæ causæ
 partiales ad eundem actum perficiendum, &
 quod liberum arbitrium ex se separatum a
 gratia, nihil habeat a Deo nisi possibilitatem
 illam, quam Deus tribuit ab initio libero
 arbitrio, sit ex sententia expressa S. Augu-
 stini; aut ex illo colligi possit; an potius
 conveniat cum Pelagio, præsertim loco re-
 lato a S. Augustino libro de gratia Christi
 capite tertio & quarto?

Hanc in rem Bastida pluribus de-
 monstratum ibat, quod Deus & libe-
 rum arbitrium ad actum concurrat, de
 quo tamen dubitatum non est, quocir-
 ca P. Lemos ostendit, quod Molina
 Deum & liberum arbitrium eo sensu

U 3

cauf-

Sæc. XVII. A. C. 1603. causas partiales nominavit, quasi hoc cum gratia concurrat independenter ab ea, nec per illam determinetur, sed potius determinet illam. His ultro citroque disputatis annuente Pontifice Conventus solvebatur, habita autem Congregatione die decima nona Novembris dissentientibus denuo Aquilino & Bovio, ceteri omnes censebant Molinæ propositionem de causis partibus nullo modo deduci posse ex S. Augustini doctrina.

§. XXXVII.

Congregat. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. & XL.

Die vigesima quinta Novembris in Congregatione trigesima septima disputatum est de altera quæstionis prioris parte: *An quod liberum arbitrium esse se separatum a gratia, nihil habeat a Deo, nisi possibilitatem illam, quam Deus illi tribuit ab initio, sit ex sententia expressa S. Augustini, aut ex illo colligi possit? an potius conveniat cum Pelagio, præsertim loco relato a S. Augustino libro de gratia Christi capite tertio & sequentibus?*

Postquam Ferdinandus Bastida varios propositæ quæstionis sensus aperuerat, ac e contra P. Lemos Molinam Pelagianismi postulans objecta diluerat,

Cle-